

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc Charita

říjen 2020

© Marta

„Vánoční balíček - to je radost pro děti a rodičům pomáhá v jejich tíživé finanční situaci. Osamoceným dětem bez rodičů dává naději, že na světě nejsou samy a je pro ně velkým zážitkem. Pro nás je největší odměnou, že dokážeme inspirovat některé děti k tomu, aby samy pomáhaly,“ říká koordinátorka projektu Khrystyna Novodvorska.

obsah

Duchovní slovo:

Duchovní slovo.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Ochranné štíty od společnosti Edwards s.r.o.....2

Fórum „Vše pro děti“.....3

Ochranné pomůcky.....3

Zprávy z Charit:

Hranice, Olomouc, Otrokovice, Prostějov, Přerov, Strážnice,
Šternberk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....3-20

Humanitární pomoc:

Vánoční balíček.....21

Charita pro Náhorní Karabach.....22

Velká válka v Artsachu (Náhorní Karabach).....22

Echo z Haiti.....23

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

tentokrát chci vám všem předat poselství našich biskupů a jsem přesvědčen, že každý z vás v něm najde pro sebe něco povzbudivého.

P. Bohumír

Drazí věřící,

tak, jak jsme se na vás obraceli na začátku první vlny pandemie, obracíme se na vás i nyní, v této nelehké době, kdy procházíme všichni další těžkou zkouškou. Řada našich rodinných příslušníků je nemocná nebo v karanténě a nemůžeme z důvodu nařízených protipandemických opatření navštěvovat své blízké.

Protože není možné společně slavit Eucharistii, povzbuzujeme všechny kněze, aby stáli lidem nablízku, byli k dispozici pro individuální duchovní péči, zajistili otevření kostelů pro soukromou modlitbu všude, kde je to možné, a byli k dispozici posloužit svátostmi jednotlivcům.

Všechny pak chceme ujistit o naší blízkosti v modlitbách, zvláště vás, které pandemie Covid-19 jakýmkoliv způsobem již postihla. V předvečer svátku sv. Jana Pavla II., který si sám

musel projít zkouškou své těžké nemoci, ho prosíme, aby se za nás přimlouval. Připomínejme si stále jeho často opakovaná slova „Nebojte se!“ Jeho hluboké svědectví víry může pro nás být v této době příkladem a pamatujme, že Pán je stále s námi a nikdy nás neopustí. Jeho milost je silnější než pandemie.

Děkujeme a povzbuzujeme všechny, kteří se v této době rozhodli pomáhat. Především lékařům, sestrám, zdravotníkům, pracovníkům Charit, ale také duchovním, bohoslovcům, studentům a ostatním, kteří pečují nebo se osobně nasazují pro dobro a útěchu druhých.

Spojme se společně každý den ve 20.00 hodin v modlitbě svatého růžence a prosme Matku Boží, Pannu Marii, Pomocnici křesťanů, za ukončení pandemie koronaviru. Pamatujme také v modlitbách na lékaře, zdravotníky, nemocné, seniory, všechny osamělé, ty, kteří nesou břímě rozhodování a nezapomínejme ani na ty, kteří nás již předešli na věčnost. Buďme si s pomocí Boží vzájemně oporou.

Vaši čeští a moravští biskupové

21. října 2020, v předvečer svátku sv. Jana Pavla II.

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Ochranné štíty od společnosti Edwards s.r.o.

Děkujeme společnosti Edwards s.r.o., Lutín, která v pondělí 12. října prostřednictvím paní Aleny Heizové předala Arcidiecézní charitě Olomouc 30 ks ochranných štítů. Ochranné pomůcky vyrobili zaměstnanci firmy za účelem pomoci v současné pandemické krizi. Štíty budou distribuovány do charitních služeb pro ochranu klientů i zaměstnanců.

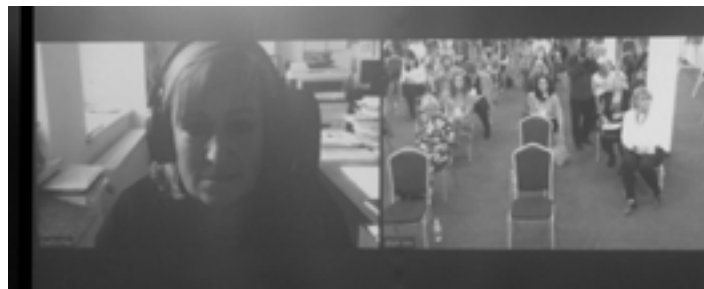
DĚKUJEME!

Dagmar Jurčíková, PR

Fórum „Vše pro děti“

V průběhu druhého říjnového týdne se v ukrajinském Lvově uskutečnilo fórum „Vše pro děti“, pořádané v gesci Odboru sociální ochrany obyvatel Lvovské regionální státní správy, jehož se online zúčastnily také zástupkyně České republiky. Senátorka Šárka Jelínková představila sociální služby v České republice, které se věnují ohroženým dětem a rodinám. Další cenné zkušenosti předala účastníkům paní Soňa Matulová, vedoucí Domova Daliborka, který je součástí Charity Prostějov a poskytuje chráněné bydlení osobám s mentálním

postižením a také jejich rodičům, kteří, vzhledem ke svému stáří, nejsou schopni zajistit kvalitní péči svým dospělým dětem.

Online setkání zprostředkovala Arcidiecézní charita Olomouc, která dlouhodobě spolupracuje s partnery na Ukrajině a jejich prostřednictvím pomáhá zejména opuštěným dětem a sociálně slabým rodinám. Děkujeme tímto paní senátorce Jelínkové a paní vedoucí Matulové za účast a cenné sdílení odborných znalostí a zkušeností.

Dagmar Jurčíková, PR

Ochranné pomůcky

Pracovníci Arcidiecézní charity Olomouc spolu s dobrovolníky v minulých dnech uskladnili ochranné pomůcky, které byly neprodleně distribuovány zdravotním sestram a pečovatelkám, které pečují o klienty našich služeb v jednotlivých regionech. Prostředky na nákup pomůcek citelně ubývají. Jsme vděční za každou i sebemenší pomoc, jak finanční, tak materiální. Všem, kteří by se chtěli zapojit, předem děkujeme.

Dagmar Jurčíková, PR

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Hranice

S lipnickými klienty a farníky jsme putovali na Svatý Hostýn

Letos, v sobotu 12. září, v den památky Jména Panny Marie, jsme se vydali s klienty a farníky z Lipníka nad Bečvou na tradiční charitní pout' na Svatý Hostýn. Sešlo se nás celkem 24 poutníků. Z Lipníka jsme odjížděli osobními auty po půl osmé a na Svatý Hostýn jsme přijeli kolem půl deváté. Většina z nás se zúčastnila bohoslužby o deváté v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. Poutníci se se zájmem zaposlouchali do kázání o lidských a křesťanských hodnotách dnešní doby. Kdo chtěl, mohl využít příležitost ke svátosti smíření. Po mši svaté většina využila krásného slunečného počasí k procházce po nádherném okolí, jiní si zašli na skvělý oběd do poutního domu, prošli se ke stánkům na nákup suvenýrů nebo si zašli na dobrou kávu. V jednu hodinu jsme měli možnost zajít na svátostné požehnání a poté jsme se již vydali na zpáteční cestu domů. Velká spokojenost a radost ze společně prožité pouti byla u všech účastníků znát z jejich úsměvů a vyprávění cestou zpět. Už nyní se těšíme, že příští rok pout' zopakujeme.

Charita Hranice

Jak je to s eutanázií?

Hledání odpovědi na tuto otázku přivedlo ve středu 30. září do Zámeckého klubu v Hranicích asi 30 zájemců, kteří přijali nabídku Charity Hranice a zúčastnili se filmového večera. Promítaný slovenský film Klamství o eutanázii zachytil autentické zkušenosti lékařů, duchovních a rodinných příslušníků pacientů, kteří eutanázii podstoupili v zemích, kde již byla legalizována.

Problematickým tématem nás provedl MUDr. Pavel Žvak - lékař, který promítání doplnil příběhy pacientů, které doprovází při svém působení v Hospici na Svatém Kopečku Olomouc.

Skupina poslanců, kteří usilují předkládáním návrhu zákona o legalizaci eutanázie, ji považuje za důstojný způsob smrti a odvolává se na práva pacientů, kteří již nechťejí podstupovat další trápení. Odpůrci eutanázie se právem obávají jejího zneužití – uvádějí zkušenosti z Nizozemí nebo z Belgie, kde zejména v posledních letech se situace zcela vymkla kontrole. V Nizozemí dochází k nárůstu provedených eutanázií i přes původní deklaraci, že eutanázie bude dostupná pouze nevyléčitelně nemocným dospělým lidem. Postupně dochází k rozšiřování kategorií pacientů, kteří mohou o eutanázii žádat. Legalizace eutanázie je označována krokem na kluzkém svahu. Odpůrci eutanázie také argumentují tím, že nelze stanovit přesná pravidla, podle kterých by se dalo určit, kdy už lze přistoupit k eutanázii a kdy ještě ne. Hranice mohou rozšiřovat do nekonečna a žádný zákon tomu není schopen zamezit.

Většina českých lékařů je proti eutanázii, odmítají být jejími vykonavateli. Problém utrpení nelze odstranit tím, že zabijeme trpícího. Pacient, který ve 21. století trpí bolestmi, je nesprávně léčen. A pokud mluvíme o důstojné smrti, jedná se spíše o umírání v hospici, v kruhu rodiny a za péče laskavého personálu. Největší bolest člověka nepramení z jeho tělesných obtíží, ale z pocitu osamělosti a opuštění. Totální opuštěnost člověka dožene k hledání východiska pomocí eutanázie.

Charita Hranice

Charita Olomouc

Charita Olomouc vyhlásila sbírku kompenzačních pomůcek pro potřebné

Olomouc - Zachovalý funkční invalidní vozík, chodítka, pojízdný stolek nebo elektrické polohovací lůžko, které již nemá komu sloužit. To vše mohou dárce věnovat do sbírky kompenzačních pomůcek Charity Olomouc. Pomůcky poslouží lidem na Olomoucku, kteří se obracejí na Charitu s žádostí o zapůjčení potřebné pomůcky. Pomohou jim udržet co nejdéle soběstačnost a zlepšit tak kvalitu života. Sběrka odstartovala 30. září při příležitosti slavnostního otevření Půjčovny kompenzačních pomůcek a Edukační místnosti pro pečující v místní části Olomouc-Řepčín a trvala až do 31. října.

Kompenzační pomůcky přispívají k udržení mobility a jsou významným pomocníkem pro pečující osoby, kterým ulehčují péči

o jejich blízké. Jen v letošním roce Charita zapůjčila 250 pomůcek, které pomohly 150 lidem na Olomoucku. „Nežádanější jsou polohovací lůžka, invalidní vozíky, toaletní křesla, chodítka a sedačky do vany. K zapůjčení máme i oxygenátory, koncentrátory kyslíku, které slouží pacientům k usnadnění dýchání. Vzhledem k množství pomůcek a velké poptávce však nedokážeme vyhovět všem potřebným, a to bychom prostřednictvím sbírky rádi změnili. Naším cílem je uspokojit co největší množství zájemců, kteří se na nás obracejí,“ vysvětluje Jarmila Pachtová, vedoucí Střediska pečovatelské služby Charity Olomouc.

Darovat lze invalidní vozíky, chodítka, toaletní křesla, pojízdné stolky k lůžku, elektrická polohovací lůžka, zvedáky. Dárce, kteří chtějí věnovat do půjčovny již nepotřebnou pomůcku, se mohou obrátit na tel. č. 736 765 139 nebo kontaktovat Charitu prostřednictvím emailu renata.vidrasova@olomouc.charita.cz.

Křeslo na kolečkách pomůže domácí hospicové péči

Další možností pro dárce je přispět finančně přímo na nákup chybějících druhů pomůcek, po kterých je vysoká poptávka ze strany seniorů a pečujících o nemocné. Jednou z priorit je pro Charitu například pořízení polohovacího pečovatelského křesla na kolečkách, jehož pořizovací cena se blíží k 30 tisícům. „Toto křeslo je určené pro osoby se sníženou pohyblivostí a usnadňuje péči o ně. Lze nastavit do polohy, která vyhovuje požadavkům a potřebám uživatele. Využívat jej můžeme převážně u pacientů mobilní hospicové služby, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu potřebují specifickou polohu,“ přibližuje Jarmila Pachtová. Pro tento účel je možné přispívat do finanční sbírky na pořízení potřebných

kompenzačních pomůcek na číslo účtu 115-1405220217/0100, variabilní symbol 5701.

Díky pomůckám na výlet

Paní Věra byla dlouhé roky upoutána na lůžko, na kterém se odehrávaly veškeré její činnosti. Lůžko se jí stalo obývacím pokojem, ložnicí, jídelním koutem i sanitárním zařízením. „Díky zvedáku a invalidnímu vozíku, který si zapůjčila z naší půjčovny, jí bylo umožněno účastnit se výletu s rodinou, obědovat u stolu a pohybovat se alespoň chvíli po bytě tak jako dřív,“ vypráví Renata Vidrasová, zástupkyně vedoucí Střediska pečovatelské služby.

Pečující, kteří se doma starají o své blízké, mnohdy netuší, že existují možnosti, jak lze díky správně zvolené kompenzační pomůcce, jako je například polohovací postel, invalidní vozík, chodítko či hrazdička, péči usnadnit. Právě pro ně Charita nově otevřela Edukační místnost při Půjčovně kompenzačních pomůcek v olomoucké městské části Řepčín, kde si lze potřebné pomůcky nejen zapůjčit, ale i vyzkoušet.

Slavnostní otevření půjčovny a edukační místnosti se uskutečnilo 30. října. Charita Olomouc děkuje všem zúčastněným za podporu.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Vyčistíte šatník, vyčistíte duši! Týdny pro duševní zdraví 2020

Olomouc – Ve středu 29. září uspořádala Charita Olomouc před prodejnou Samaritán bleší trh, který byl součástí Týdnů pro duševní zdraví. Akce Blešák W11 – Čistý šatník, čistá duše přilákala spoustu lidí, kteří v průběhu odpoledne plnili nádvoří a vytvořili skvělou atmosféru. Na burzu bylo možné přinést nevyužité oblečení, nábytek či domácí potřeby a zároveň potřebné kousky z druhé ruky levně pořídit. Nechyběl dobročinný bazar na podporu Hospicové péče Caritas, stánek s originálními výrobky z prodejny Dobrodruhá a venkovní kavárna Betreka klientů sociálně terapeutické dílny pro lidi s duševním onemocněním.

Od Fair trade kávy a občerstvení, kterou připravovali klienti s duševním onemocněním, přes porcelán, bižuterii, domácí potřeby až k oblečení. To vše nabízel charitní blešák, který se konal i přes počáteční nepřízeň počasí. Déšť ovšem v poledne ustal a lidé se

začali už před začátkem akce scházet, aby nakoupili potřebné zboží z druhé ruky. „Kousky, které účastníci na akci darovali, poslouží buď potřebným klientům Charity Olomouc v rámci přímé materiální pomoci, nebo udělají radost někomu dalšímu, kdo si je zakoupí. Výtěžek z prodeje poputuje do služeb Charity Olomouc,“ přiblížil Filip Holík, koordinátor Centra dobrovolnictví a materiální pomoci.

Vzpomínka na Betreku

Na blešáku Charita zavzpomínala v rámci Týdnů pro duševní zdraví 2020 na bezbariérovou tréninkovou kavárnu Betreka, která sídlila až do roku 2018 ve Wurmově 5 v místech, kde se nyní nachází obchod s netradičním zbožím Dobrodruhá. „Betreku připomněla naše venkovní kavárna. Klienti sociálně terapeutické dílny pro lidi s duševním onemocněním připravili návštěvníkům fairtradovou kávu a další občerstvení,“ pokračuje Filip Holík a dodává: „Kromě výtečné Fair trade kávy dostali účastníci šanci podívat se na svět kolem sebe trochu jinou optikou, než jsou zvyklí.“

Rozvoji služeb pro lidi s duševním onemocněním se Charita Olomouc věnuje téměř tři desítky let. „Máme zkušenosti s tím, jak je duševní zdraví křehké, a to nejen u našich klientů. O své psychické zdraví musíme pečovat všichni, možností máme spoustu. Někdy k tomu ale potřebujeme připomenutí nebo inspiraci, a tu je možné načerpat právě během Týdnů pro duševní zdraví, kdy připravujeme nejružnější akce, na kterých usilujeme o lepší informovanost veřejnosti, a zároveň je naším přáním, abychom si je společně s našimi klienty užili,“ vysvětlila Miroslava Koutská, vedoucí Střediska psychosociální pomoci.

Bižuterie na podporu hospicové péče

Jeden ze stánků byl věnován bižuterii, která svým výtěžkem už podruhé podpořila domácí hospicovou péči. V loňském roce

se podařilo prodejem drobné bižuterie, šátků, kabelek a dalších módních doplňků za jedno odpoledne získat neuvěřitelnou částku 35 044 Kč. Středisko zdravotních služeb využilo výtěžek k nákupu zdravotní techniky pro Hospicovou péči Caritas.

„Odstartovali jsme tradici blešáku s přesahem. Kromě klasických bleších trhů, které jsou stále populárnější, u nás nabízíme prostor pro zapojení dalším neziskovým organizacím a dobročinným aktivitám. Děkujeme všem organizacím, které spolu s námi pomáhají k udržitelnějšímu způsobu života, a všem účastníkům, kteří svým nákupem podpořili dobrou věc,“ sdělil Filip Holík, koordinátor Centra dobrovolnictví a materiální pomoci.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

První ročník kampaně „Bochte pro hospic“ proběhl úspěšně

Olomouc – Charita Olomouc připravila novou kampaň s názvem „Bochte pro hospic“ na podporu mobilní hospicové péče. Akce se uskutečnila 7. října v tzv. Papučový den, který je pomyslným zlatým hřebem již tradičního celorepublikového Týdne pro mobilní hospice. Dobročinný prodej tradičních buchet, koláčů a kávy na podporu hospicové péče proběhl v prodejně Dobrodruhá. Pro nadšené kuchařky a cukráře Charita přichystala online soutěž o nejlepší recept s fotografií. Vítězové ve třech kategoriích získají podepsanou knihu našeho předního cukráře Josefa Maršálka.

Během Papučového dne se v charitní prodejně Dobrodruhá uskutečnila komorní akce, na níž bylo možné zakoupit ve prospěch hospicové péče dobročinnou kávu i moučník. Většina návštěvníků přišla cíleně, protože akci zaznamenali na sociálních sítích a v médiích a chtěli podpořit mobilní hospicovou péči. „Prodalo se více než 200 porcí buchet a byly tak dobré, že se někteří pro ně i vraceli. Mrzí nás, že vzhledem k epidemiologické situaci jsme mohli realizovat první ročník jen ve velmi omezeném režimu. Doufáme, že příští rok proběhne akce pro širokou veřejnost na mnohých místech v Olomouci a využijeme při ní i recepty zaslané do soutěže,“ dodává Leona Martinková, vedoucí Hospicové péče Caritas.

Soutěž „Bochte online“

Hlavní program proběhl vzhledem k nouzovému stavu v online podobě. „Připravili jsme soutěž o nejzajímavější recept na „bochte“ pro hospic, v níž výherci ve 3 kategoriích získají knihu našeho předního cukráře Josefa Maršálka Moderní česká cukrářina a Péct, milovat a žít i s jeho vlastnoručním podpisem,“ sděluje Leona Martinková. Soutěž proběhne ve třech kategoriích: Nejzajímavější recept na moučník, Nejhezčí prezentace moučníku i s receptem, „NEJ“ recept na moučník – dle online hlasování.

Papuče s sebou

V prvním říjnovém týdnu je již tradičně celorepublikově věnována pozornost domácí hospicové péči. Na Papučový den

7. října si vezmou papuče do práce nejen pracovníci hospiců a jejich přátelé, ale také mnohé známé osobnosti, které podporují přání terminálně nemocných lidí strávit závěr života DOMA. „I v mimořádných podmínkách poskytujeme naši péči bez omezení a děkujeme všem, kdo se do akce Týdne pro mobilní hospice aktivně zapojí,“ doplňuje Leona Martinková.

Sbírka pro hospic

Hospicová péče je nákladná z důvodu 24hodinové pohotovosti odborného personálu, zajištění drahých léčiv a zdravotnických přístrojů. „Péči vykazujeme na zdravotní pojišťovny, což pokryje asi 35 % celkových nákladů. Zbytek se snažíme financovat z dalších zdrojů, jako jsou nadační granty, dotace od města a kraje, veřejné sbírky a finanční dary. Díky těmto zdrojům a dárcům můžeme poskytovat péči zdarma. Jeden den péče o umírajícího člověka stojí okolo 3 000 Kč. Hodnota každého dne stráveného doma je však nevyčísitelná. Do naší péče se dostanou obvykle lidé, kterým zbývá už jen málo času, a my se snažíme, aby poslední chvíle prožili co nejlépe a nejkvalitněji,“ přibližuje Leona Martinková. Hospicovou péči je možné podpořit **na čísle účtu: 115-1405220217/0100, variabilní symbol 9001**

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Otrokovice**Sbírejte hliník pro Charitu**

Již 8. ročník charitativní akce „Sbírejte hliník pro Charitu“ proběhl ve školním roce 2019/2020. Prvotní myšlenka byla zapojit do sběru školy a přiblížit tak dětem nutnost třídění odpadu a to nejen plastu a papíru. Do projektu jsou v současné době zapojeny základní školy z Otrokovic a okolí – Halenkovice, Tlumačov, Napajedla, Pohořelice, Žlutava, dále pak UTB, Gymnázium Otrokovice, Arcibiskupské gymnázium Kroměříž a obec Žlutava.

V průběhu let se rozvinula spolupráce mimo školy a to i do různých firem v Otrokovících. V současné době sbírají hliník zaměstnanci firem Pipe Life a Vitar. V letošním ročníku se podařilo rozšířit spolupráci s firmou Continental Barum, kde vedení společnosti nechalo rozmístit nádoby na hliník. Sběr tak probíhá téměř ve všech prostorách společnosti. Odvoz a výkup hliníkového odpadu zajišťuje již od roku 2012 firma Metalšrot Tlumačov. „V letošním ročníku bylo ve školách a veřejnostech nasbíráno téměř 2,5 tuny hliníkového odpadu a zaměstnanci Continental Barum, Vitaru a Pipe Life nasbírali téměř 0,5 tuny. Celkový výtěžek více než 21 000 Kč bude postupně použit na obnovu vybavení Azylového domu pro rodiny a matky s dětmi Nový domov Otrokovice,“ shrnuje výsledky právě skončeného ročníku Vladana Trvajová, fundraiserka.

Do třídění hliníkových obalů se může zapojit každý, konkrétně se jedná o plechovky od nápojů,lobal, víčka od jogurtů, staré hrnce, plechy, přístroje a podobné. Tyto věci se v domácnostech běžně objevují, ale málo už se ví, že se mohou třídit také jako třeba papír a plasty. Při minulé akci se mezi plechovkami od nápojů a sprejovými nádobkami objevila dokonce i hliníková koloběžka nebo hliníkové radiátory. Sesbíraný hliník mohou lidé nosit do Charitní domov (Na Uliče 1617, Otrokovice) nebo do škol v Otrokovících, Napajedlích a blízkých obcích.

„Děkujeme všem malým i velkým sběratelům, že pomáháte chránit životní prostředí a zároveň zlepšujete podmínky života klientům využívajících služby Charity Otrokovice. Jste skvělí,“ uzavírá Trvajová.

VT

Výbor dobré vůle - Nadace Olgy Havlové podpořil Nový domov Otrokovice

Nový domov Otrokovice poskytuje střechu nad hlavou ženám, matkám a rodinám s dětmi již více než 20 let. Azylový dům disponuje 5 garsonkami a jedním bytem.

„Přesto, že se nám daří za přispění firemních dárců vybavení domu obnovovat, tak některé jeho části jsou stále původní. Po výměně části nábytku bylo třeba nakoupit nové sporáky a lednice. Ty staré již byly ve špatném stavu a také již byly nákladné na spotřebu energie,“ vysvětluje nutnost výměny spotřebičů Veronika Halasová, vedoucí Nového domova.

„Přihlásili jsme se do grantové výzvy programu Obyčejný život, který vypsal Výbor dobré vůle - Nadace Olgy Havlové. Program Obyčejný život zahrnuje sociální projekty nestátních neziskových organizací, které poskytují sociální služby a směřují své klienty k plnému začlenění do společnosti. Cílem projektu bylo vybavit byty azylového domu novými lednicemi a sporáky. Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové schválil podporu v celkové částce 30 000 Kč,“ upřesňuje po-

dání grantové žádosti Vladana Trvajová, fundraiserka Charity Otrokovice.

Dodání spotřebičů bylo svěřeno zlínské společnosti s dlouholetou tradicí HP TRONIC Zlín, spol s r.o. a díky této spolupráci již slouží spotřebiče potřebným.

VT

Firemní dobrovolnictví je příjemné odreagování od běžné práce

Firemní dobrovolnictví je dnes pro stále více firem smysluplná a běžná forma naplňování jejich společenské odpovědnosti. Firemní dobrovolnictví přináší užitek všem zapojeným. Firma poskytne práci, čas a znalosti svých zaměstnanců. Zaměstnanci pomohou tam, kde je to opravdu potřeba a tím se také odreagují od svých pracovních starostí. Získají obohacující zkušenost s veřejně prospěšnou organizací, což působí na rozvoj jejich hodnot a pozitivní vztah k zaměstnavateli.

„Spoluprací s dobrovolníky z firem můžeme našim klientům rozšířit volnočasové aktivity. Klienti jsou rádi, že si mohou popovídat i s někým novým. Firemní dobrovolnictví nemusí být vždy o práci s klienty. Pokaždé záleží na domluvě mezi firmou a organizací. Dobrovolníci mohou například umývat okna, natírat ploty a dělat spoustu dalších prací, které je potřeba v organizaci zajistit,“ dodává Vladana Trvajová, fundraiserka Charity Otrokovice.

Charita Otrokovice začala v loňském roce spolupracovat v rámci firemního dobrovolnictví se zaměstnanci otrokovické pobočky pojišťovny Kooperativa. „Ani letos jsme naše seniory nechtěli připravit o příjemně strávený den s dobrovolníky z Kooperativy,“ vysvětluje Veronika Cívelová, vedoucí Charitního domova. Celkem šest dobrovolníků se dvěma čtyřnohými kamarády strávili se seniory celý den. Dopoledne vyplnili návštěvami pejsků na pokojích a hraním různých venkovních her na zahradě domova. „Senioři byli vděční za chvíle strávené hrami i povídáním. Odpoledne se pak všichni společně vydali na procházku Otrokovice. Dobrovolníkům z Kooperativy děkujeme a těšíme se na další spolupráci,“ doplňuje Cívelová.

VT

Charita Prostějov

Den Charity v Prostějově

Kdo se nacházel v pátek odpoledne poblíž sídla prostějovské Charity, musel si myslet, že se nachází nedaleko velké show. Zahradka za budovou v Martinákově ulici se totiž proměnila, ke stromům a keřům přibýly stany, langoše, a taky stolky s letáčky a výrobky klientů i zaměstnanců charity. A do toho všeho módní přehlídka! Vše svědčilo o jednom – Den Charity je i po roce zpět. A přinesl nejen prezentování služeb charity, jako je odlehčovací služba nebo pečovatelské služby, ale i jejich zaměstnanců. Den Charity, který připadá na 27. září, na svátek sv. Vincence z Pauly, se v Prostějově slavil už v pátek 25. Akce byla menší než v minulosti, ale stejně živá. Přichodí – vesměs zaměstnanci nebo klienti Charity – si užívali třeba domácích langošů, hudby, obdivovali keramiku. Lidé mohli navíc nakouknout nejen do charitního šatníku, ale stát se i na chvíli modely. Po čtrnácté hodině se tak rozjela svérázná módní přehlídka, která ukázala, že nejen v lásce a ve válce je vše dovoleno. „Jo, dar na Charitu? To můžete? Kolik chcete? Celé peněženky, kartu s pinem, to my berem,“ hovořil do telefonu třeba ředitel Charity František Hynek během svého čísla. Postupně se na improvizovaném molu objevovaly šilenější a šilenější modely. A také jeden psík. Akci, ať už během módní přehlídky, nebo po ní, doprovázel častý smích. Dopomáhal k tomu hodně moderátor akce Michal Mucha. „To je výslužka? Říkala mi doktorka, když jsem u ní byl, měl jsem zvýšenou hladinu močovou a podobné věci. Dala mi leták, co můžu jíst. Když jsem viděl, co jíst nemůžu, tak jsem jí řekl, že brzo umřu. A teď vidím, že neumřu,“ poděkoval, když byl obdarován košíkem dobrot vypěstovaných na zahradě. Odměna byla zasloužená, nechyběly tradiční vtipy, sám se smál, pomohl s energií akce. Zatímco modelům pomáhali zase jiní. „Všechno mi nachystaly dámy. V tomhle pracuji normálně na zahradě. Já se na to těšil, je to taková hecováčka. Nikomu se do toho nechce, ale je to sranda, největší při přípravě,“ poznamenal jeden z pracovníků Charity Vít Forbelský, který se představil coby hodinový manžel.

Spokojenost přítomným vydržela i přes umouněnou oblohu. Jak jinak, při dobré atmosféře se i tyhle drobné strasti braly s nadsázkou. „Přestalo pršet, takže naše modlitby došly s drobným zpožděním. Ale není všechno hned,“ usmíval se ředitel Hynek. A vysvětlil, proč akce, která odkazuje na patrona Charity svatého Vincence, proběhla. „Dokud se najde pár lidí, kteří jsou schopní ze sebe udělat kašpary a randu, tak ta Charita neumře. Protože to je základ.“ Zapravdu mu dali i někteří klienti. Například pan Vladislav byl nadšený. „Bylo to fantastické, napište to tam tak. A pestré,“ doslova zářil. Příští rok navíc bude mít důvodů ke spokojenosti ještě více. „Doufám, že to na náměstí bude ve větším gardu a vše klapne. Teď máme jen devětadvacáté výročí založení Charity, jen jsme tedy lehce potrénovali a příští rok jedeme ke třicítce naostro,“ těší se František Hynek na návrat akce do centra Prostějova.

*Text a foto Michal Sobecký,
Večerník Prostějov, 30. 9. 2020*

Charita Přerov

Zážitkový Den s Charitou Přerov

Dne 25. 9. 2020 proběhl v Obchodním centru Galerie Přerov zážitkový Den s Charitou Přerov. Na významné a již tradiční události Charity Přerov nechyběli ani představitelé města Přerova.

„Jsem velmi rád, že mezi městem a Charitou Přerov funguje taková spolupráce. Velmi si vážím služeb, které pro občany Přerova a širokého okolí Charita poskytuje. Nikdy v minulosti nebyla tak dobrá spolupráce, jaké je navázaná nyní,“ uvedl primátor města Přerova Petr Měřínský. „Jsem velmi ráda, že máme tak pozitivně laděné vztahy s vedením města Přerova. Vážíme si jejich podpory, stejně tak si vážíme podpory a spolupráce s farností města Přerova,“ uvedla ředitelka Charity Přerov Mgr. Alena Pizúrová.

Na akci církevní neziskové organizace Charity Přerov nechyběl ani děkan Římskokatolické církve města Přerova Josef Rosenberg, který činnost Charity velmi podporuje.

Návštěvníkům se nejrůznějšími formami předvedlo sedm služeb. Mezi ně patří Charitní pečovatelská služba, která nabídla k vyzkoušení nejrůznější kompenzační pomůcky včetně těch, s nimiž se běžně člověk nesetká. Ti odvážní si také na vlastní kůži zažili pocit člověka, jenž není schopný se bez kompenzačních pomůcek sám pohybovat.

„Nejhorší na tom je, že člověk nemůže ohnout klouby, ani kolena ani lokty. Měla jsem v tom špatnou stabilitu a cítila jsem se jako slon v porcelánu,“ uvedla Kateřina Neugebauerová, sociální pracovnice.

Zdravotní sestry z Domácí zdravotní a hospicové služby zájemcům měřily krevní tlak a poskytovaly související informace. Občanská poradna a poradna pro dlužníky měla připraven zábavný a odborný kvíz, na kterém si každý prověřil svou finanční gramotnost. Romské komunitní centrum Žížalka mělo připraveno malování na tělo

a druhá služba, Romské komunitní centrum Lačo jilo (Dobré srdce) vystoupilo se svou pěveckou skupinou a s vlastní originální hudební tvorbou. „Jednalo se o naši vlastní tvorbu. Děti zpívají od července tohoto roku, takže tři měsíce. Za tu dobu jsme měli už šest vystoupení. Jde nám především o to, aby se díky této aktivitě mohly dostat mimo jejich lokalitu a mohly se prezentovat a rozvíjet. Super odezvou na naši práci je, že se nám hlásí čím dál více dětí,“ uvedl za romské komunitní centrum Lačo Jilo vedoucí služby Bc. Ivan Kandrač, MPP.

Služba pro seniory - Setkávání seniorů SPOLU připravilo rychlé kulturní vystoupení. Seniorky představily cvičení s tzv. smovey kruhy a představily praxi pomalého cvičení s prvky tai-chi. Nechybělo ani Nízkoprahové denní centrum Lorenc, díky němuž návštěvníci mohli projít cestu s životními příběhy klientů Charity Přerov prostřednictvím textových obrazů.

V podvečerních hodinách byla jako závěr úspěšného Dne s Charitou sloužena mše za pracovníky a klienty Charity Přerov v kostele svatého Vavřince v Přerově.

„Za akcí Dne s Charitou Přerov stojí všichni sociální pracovníci, zaměstnanci a v neposlední řadě velké poděkování patří také vedení, jmenovitě pak Mgr. Aleně Pizúrové, za obrovský kus práce, bez které by tento den nebyl takovým zážitkem, jakým byl letošní rok,“ dodává za PR a marketing Vendula Novotná.

Mgr. Alena Pizúrová, ředitelka
Bc. Vendula Novotná, PR a marketing

Rozhovory napříč Charitou Přerov: Kde je smíchu konec?

Přinášíme vám první část rozhovoru s vedoucí Nízkoprahového denního centra Lorenc Bc. Adélou Trumberovou. Na co je ve své práci opravdu hrdá? Jak dlouho již centrum poskytuje zázemí pro lidi bez přístřeší? To vše, a nejen to, se dočtete v první polovině našeho pátečního rozhovoru z cyklu Rozhovory napříč Charitou Přerov. Přejeme vám příjemné čtení.

Tým Nízkoprahového denního centra Lorenc.

Jak byste jako vedoucí charakterizovala Nízkoprahové denní centrum Lorenc?

Vnímám Nízkoprahové denní centrum Lorenc především jako místo, kde se lidé bez domova mohou cítit bezpečně. Na veřejnosti se tito lidé setkávají často s předsudky a sociálním vyloučením. V nízkoprahovém denním centru vnímáme potřeby každého člověka, který přichází. Zároveň ho však nezahlučujeme péčí, ale učíme ho, aby se o sebe dokázal v budoucnu lépe postarat.

Kolik klientů v současné době máte?

Od listopadu 2019, kdy Nízkoprahové denní centrum Lorenc vzniklo, přišlo do služby 122 osob. Všichni tito lidé nás však nenavštěvují pravidelně každý den. Dle evropské typologie bezdomovectví, tzv. Ethosu, se věnujeme nejen osobám bez střechy nad hlavou, ale také do určité míry pomáháme lidem, kteří bydlí v ubytovnách a azylových domech, nebo mají nevyhovující či nejisté bydlení.

V čem spatřujete největší přínos centra?

Pro osoby bez domova je Lorenc jisté zázemí. Vedle možnosti provedení osobní hygieny či využití prostoru pro přípravu stravy, u nás získávají informace jak si např. vyřídit doklady nebo se zorientovat v povinnostech na úřadech. Podporujeme klienty, aby se pokusili dostat zpátky na vlastní nohy. Pomáháme jim s hledáním vhodného bydlení a zaměstnání. Lidé

bez přístřeší u nás často nachází především sebeúctu. Vnímáme hodnotu každého člověka a podporujeme ho v seberealizaci.

Co vše poskytujete klientům?

Jak jsem už zmínila, s každým příchodícím pracujeme individuálně podle jeho potřeb. Jiné služby využívá člověk, který např. bydlí na ubytovně a nepravidelně si přijde nechat vyprat nebo požádá o pomoc při tvorbě životopisu, jiné služby zase člověk, který přespává v chatce bez elektřiny a vody. Obecně umožňujeme osobní hygienu, podmínky pro přípravu stravy, poskytujeme pomoc při vyřizování běžných záležitostí, pomoc při obnovení nebo upevnění kontaktu s rodinou, dále poskytujeme základní sociální poradenství, pomáháme hledat práci a ubytování. V neposlední řadě nabízíme také duchovní podporu.

Na co jste opravdu hrdá za dobu působení v Lorenci?

To, co se mi vybaví při této otázce, je především kamarádský kolektiv pracovníků. Pro mě tohle bylo vždy hodně důležité. Máme psychicky náročnou profesi. Často si v myšlenkách bereme práci domů. Všichni si to dobře uvědomujeme a navzájem se podporujeme. Hodně se spolu smějeme. Možná také protože vidíme kolem sebe tolik utrpení, více si vážíme pro někoho možná obyčejných všedních radostí. Těším se do práce na kolegy a myslím, že oni to mají podobně.

Také jsem ráda za to, že jsme klienty zapojili do pracovních rehabilitací. Fungujeme v chátrající budově. Tu postupně společnými silami s klienty rekonstruuje, především pak sklepní prostory, kde bychom v budoucnu chtěli vybudovat dílny.

Neustále se setkáváte se svým týmem s neobyčejnými příběhy lidí v nouzi, je nějaký, který Vás opravdu vzal za srdce?

Pro mě je vždy náročné, když se setkám s člověkem v pokročilém věku, který má třeba i zdravotní obtíže. Vím, že celý svůj produktivní život pracoval, ale potkalo ho období, kdy se mu nedařilo. Někdy člověk ani netuší, jak rychle se to může stát a ocitne se na lavičce s cestovní taškou nejnужnějších věcí. Vždy jsem ráda, když se nám podaří nalézt možnosti navazujících služeb, především azylového bydlení, kde má člověk prostor a čas vyřešit své osobní záležitosti, překlenout nepříznivou dobu a hledat další řešení do budoucna.

Děkujeme za rozhovor.

Bc. Vendula Novotná
PR a marketing

Rozhovory napříč Charitou Přerov: Kde je smíchu konec? druhá část

Přinášíme vám druhou část rozhovoru s vedoucí Nízkoprahového denního centra Lorenc Bc. Adélou Trumberovou. Co se nám do prvního dílu nevešlo?

Setkáváte se ve své práci s předsudky?

Skoro každý den. Ale statečně odolávám asi deset let, kdy jsem poprvé přišla jako praktikantka do olomoucké Charity a později tam získala práci. Ze začátku jsem tuto cílovou skupinu musela obhajovat i u své nejbližší rodiny, přátel. Měli svou představu o bezdomovcích. Dokázali pochopit, že člověk zažije i horší období v životě, ale vždy se přece vzchopí. Pomůže mu rodina, a když ne, může si za to sám! To jsou obvykle časté věty u celé veřejnosti. A já říkám, že člověka vždy ovlivní nějaká okolnost tak, až se ztratí domov. Lidé nemají slitování především s mladými bezdomovci. Říkají: „jsou zdraví, mladí, proč nedělají?“ Ale já z vlastní zkušenosti vím, že někdo neměl milující rodiče tak jako my, že měl i rodiče, kteří ho v ničem nepodporovali, nechali ho žít si vlastním životem i se zážitky, které by děti zažívat neměly.

Když jsme založili Lorence, hodně jsem se bála reakcí okolí. Sídíme sice na nenápadném místě, ale v blízkosti centra mezi paneláky. Za dobu co fungujeme, jsme se potýkali s ojedinělými negativními reakcemi na vzniklé centrum. Naštěstí jsem nemusela řešit nějaké zásadní dlouhodobé stížnosti od lidí žijících v okolí. Snažíme se, aby bylo okolí kolem centra vždy čisté, aby tam byl klid a klienti po využití služby odcházeli a nezdržovali se v místech na lavičkách.

Považujete předsudky za problém v dnešní společnosti?

Považuji za problém dnešní společnosti nárůst lidí v nouzi. Čím dál víc lidí se zadluhuje a z bezmoci v zadluženosti se často prohlubují závislosti. Už vůbec není pravidlo, že jsou na ulici hlavně muži, ale přibývají i ženy, dokonce celé rodiny. V městech je často nedostatek dostupného sociálního bydlení a ubytovny jsou neúměrně drahé a nevyhovující, lidé tam žijí v nedůstojných podmínkách. Je to potom často začarovaný kruh, z kterého se špatně vystupuje.

Jak vnímáte práci sociálních pracovníků, kteří jsou v přímé péči s klienty?

Myslím si, že sociální pracovník by měl umět hlavně naslouchat. Při rozhovoru s klientem je často složité zorientovat se v jeho vyprávění a potřebách, s kterými přichází. Sociální pracovník by měl umět hledat cesty řešení klientovy situace, ale autonomii v rozhodování musí nechat na klientovi a jeho rozhodnutí respektovat. Je důležité, aby každý člověk v pomáhající profesi bral svou práci s určitým nadhledem, jinak by u této práce nevydržel příliš dlouho. Určitou pomoc sociálním pracovníkům přináší supervize a já ji vnímám jako velmi prospěšný nástroj proti profesnímu vyhoření.

Děkujeme za rozhovor a přejeme mnoho úspěchů.

Bc. Vendula Novotná
PR a marketing

Po cestě životních příběhů

Charita Přerov jakožto církevní nezisková organizace poskytuje kvalifikovanou pomoc a laskavý přístup všem potřebným již 27 let. Součástí služeb lidem v obtížných životních situacích je také odborné poradenství. Jednou ze služeb je Nízkoprahové denní centrum Lorenc, které podporuje lidi bez přístřeší. Pracovníci naslouchají životním příběhům klientů a pomáhají řešit jejich základní životní potřeby. My vám nyní přinášíme možnost projít se, aspoň pomyslně, po životní cestě jednoho z nich. Jména jsou pro ochranu identity klientů smyšlená.

Charita Přerov

Narodil jsem se 1953. Měl jsem krásné dětství. Byli jsme čtyři sourozenci. Já jsem byl druhý nejstarší. Otec byl voják z povolání a často jsme se stěhovali. Můj sen bylo jít na strojí průmyslovku, ale nakonec jsem šel na zemědělnou. Dva roky jsem se vyučil, ale nebylo mě to, byl jsem spíše mechanik. Přesto jsem se několik let živil po stavbách. V životě jsem pracoval také jako závozník, ale také jako tanečník a model. V šestnácti letech jsem za uplatu tančil v hotelu Grand v Prostějově a tam si mě vyhlídli lidé, kteří mi nabídli práci večerního učitele tance a modela pro obleky OP Prostějov na módních přehlídkách. Byl jsem odjakživa aktivní a sportovní typ a tanec jsem měl v těle.

Po škole jsem se seznámil se svou ženou, jí tehdy bylo 16 let a učila se fotografkou v Prostějově. Narodil se nám syn Milan. Žili jsme v Přerově. Po několika měsících jsem nastoupil na vojnu a posléze jsem pracoval na šachtě. Měl jsem ale úraz prstu a přijel jsem domů, kde jsem našel svou ženu tzv. in flagranti s jiným mužem. Žena se odstěhovala do Příboru a svého syna jsem tehdy viděl naposledy. Bylo mu 5 let. Moje žena mu změnila příjmení, ale dál jsem na syna platil.

Vzpomínám si, že jsem se tehdy živil, jak se dalo. Mimo jiné jsem dělal tzv. „táhače“ cyklistovi Michalovi Klasovi při závodech. Měl jsem si přítelkyni z Citova. Měli jsme spolu pěkný vztah. Žila s námi i její dcera. Bratr přítelkyně měl tehdy téžku mozkovou příhodu a ona se k němu přestěhovala, aby se o něj mohla starat.

Její dcera se rozhodla nadále bydlet u mě a já se o ní staral od jejich 16 do 48 let. Její máma ji navštěvovala. Dodnes jsme v kontaktu.

Měl jsem si další přítelkyni, se kterou jsem žil v podnájmu 16 let, ale začali jsme užívat alkohol a v podnájmu jsme přišli. Od té doby jsme žili na úbytě u posledních tří roků jsme na ulici. Bohužel, už mi neslouží zdraví. Ucpávají se mi cévy a nechci vlastně ani vědět, co mi přesně je. O důchod si budu moct zažádat v březnu roku 2021. Třeba to vyjde, pokud se tělo dostane.

Milan, 67 let

Charita Strážnice

Sociálně terapeutická dílna Kotva

Dne 1. 10. 2020 proběhla v naší Sociálně terapeutické dílně přednáška psychoterapeuta Bc. Michala Šalplachty na téma „Cesta k zotavení“, která byla spojena s besedou a autorským čtením Michaely Malé, bývalé uživatky ze sdružení Práh, kde také pracovala jako peer konzultant. Účastníci přednášky tak mohli slyšet osobní zkušenosti z jejího života s duševním onemocněním a dostali návod k postupným krokům směřujícím na cestu k zotavení duše.

Měli jsme velkou radost z toho, že se mezi našimi hosty na přednášce objevily také senátorka Ing. Bc. Anna Hubáčková a starostka našeho města Mgr. Renata Smutná, které naše služby podporují a fandí nám v naší práci s touto cílovou skupinou klientů s duševním onemocněním.

Všem účinkujícím i hostům přednášky patří naše velké poděkování za účast a vytvoření skvělé atmosféry, která provázela celou naši akci.

*Marie Štípská,
ředitelka*

Poděkování

Naše opravdu významné poděkování patří Národnímu ústavu lidové kultury a jeho řediteli PhDr. Martinu Šimšovi, Ph.D., jež nám během letních měsíců umožnil spolupráci formou prodeje některých výrobků našich Chráněných dílen v areálu Muzea vesnice jihovýchodní Moravy ve Strážnici. Této podpory si moc vážíme, protože se stala pro naše chráněná pracoviště výraznou pomocí. Stále se totiž potýkáme s výrazným nedostatkem financí pro provoz našich Chráněných pracovišť, který zapříčinil výpadek prodeje našich výrobků na veletrzích, poutích a jarmarcích, které se v podstatě letos vůbec nekonaly a už asi výhledově ani konat nebudou. Víme, že je nyní pro mnoho firem a živnostníků velmi těžké obdo-

bí a žádat je o finanční dary nám přijde nemožné. Přesto bychom vás všechny, kdo čtete tyto řádky, chtěli poprosit o podporu naší činnosti alespoň modlitbou či nákupem našich výrobků v našich prodejnách ve Strážnici a Olomouci nebo na e-shopu chráněných dílen: www.ave-charita.cz.

Děkujeme vám za vaši přízeň a podporu..

*Kolektiv pracovníků
Charity Strážnice*

Sociální služba Teres – zkvalitnění života osob s duševním onemocněním v jejich domácím prostředí

Jsme moc rádi, že se nám podařilo od února 2020 rozšířit sociální služby o terénní službu pro osoby s duševním onemocněním. K těmto nemocným lidem zajíždíme do jejich domovů ve Strážnici, ale i v širokém okolí celého regionu Veselska, Kyjovska a Hodonínska. Nemocným osobám můžeme pomoci, aby našli cestu zpět do společnosti a nebyli tak nálepkováni za svůj zdravotní stav, získali možnost zapojit se do kolektivu, případně i do zaměstnání na zkrácený úvazek.

U člověka s duševní nemocí může vlivem onemocnění dojít k narušení potřeb, které vede k neúspěchu, selhání, pocitu viny, nedorozumění, konfliktu, apod. V této složité situaci, kdy člověk nerozumí projevům svého onemocnění, potřebuje někoho, kdo mu pomůže. Služba Sociální rehabilitace Teres pomáhá formou usměrňování, rozhovorem a vzájemnou domluvou, ale i přímou pomocí klientům s vyřizováním záležitostí na úřadě. Pracovníci služby mohou také

klientovi pomoci navštívit lékaře a tím zahájit jeho léčbu, případně pokračovat s dohledem nad již nastaveným způsobem léčby.

Tuto službu nám však Jihomoravský kraj nezařadil do Základní sítě sociálních služeb pro rok 2021, což znamená, že na její provoz v příštím roce nedostaneme z JMK finanční prostředky. Budeme se však snažit službu pro klienty zachovat a najít jiné zdroje financování. Chceme těmto osobám být i nadále oporou v jejich nelehkém životě a proto také pořádáme různé prezentační a diskusní aktivity. Prosíme vás o modlitby za naši další existenci i za práci v dalším období.

*Marie Štípská,
ředitelka*

Charita Šternberk

Charita Šternberk na Litovelských slavnostech

Charita Šternberk – středisko Litovel se zúčastnila městských Litovelských slavností. Díky městu Litovel a panu starostovi nám bylo umožněno vybírat dobrovolné vstupné, které Charita v Litovli použije na rekonstrukci vnitřních prostor a zázemí pro zaměstnance.

Akce se velmi vydařila a i touto cestou bychom chtěli srdečně poděkovat všem, kteří přispěli. Společně jsme vybrali neuvěřitelných 47 189 Kč. Velké díky patří asi desítky dobrovolníků. Snad se podaří tuto akci opakovat.

*Kolektiv pracovníků
Charity Litovel*

Pomoc Charity Šternberk s dezinfekcí veřejných prostor

V době druhého letošního nouzového stavu jsme opět připraveni pomáhat. Od prvního dne nabízíme realizaci a dovoz nákupů a léků, zapůjčení kompenzačních pomůcek. To vše zejména pro seniory a osoby se zdravotním znevýhodněním a zdarma. Nově jsme se rozhodli pomoci s dezinfekcí vybraných veřejných prostor. Jedná se o vytípané zastávky autobusů, parkovací automaty apod. Tuto dezinfekci vybraných veřejných prostor realizují naši dobrovolníci

nebo pracovníci veřejné služby, kterou vykonávají pod naší organizací. Dezinfekce zatím probíhá jednou týdně, bude pokračovat jak po dobu trvání nouzového stavu, tak i dále po jeho ukončení.

*Přejeme všem hodně sil!
Pracovníci
Charity Šternberk*

Charita Uherský Brod

Horněmčanky už jezdí s větrem ve vlasech

I cesta ke klientovi může být někdy zajímavá. Svě o tom vědí pracovníce Pečovatelské služby Horní Němčí, které od čtvrtka 17. září brázdí obcemi Horní Němčí a Slavkov kromě auta i na novém elektrokole. Díky tomu bude možné zvýšit nejenom mobilitu, ale také ušetřit náklady a přispět k ochraně životního prostředí.

Právě lidé ve vysokém věku jsou velkou skupinou, pro kterou je pomoc této služby velice potřebná a mnohdy i nepostradatelná. Už přes dvě desetiletí činnosti pamatují celou řadu příběhů jejich klientů. Každý z nich zde zanechal nějakou stopu a každý pracovník ke své práci přidal i kus svého srdce. A tak to tu je.

Každý den vyjíždíme za našimi klienty do jejich domovů. Pomůžeme a zase jdeme dál. Na prahu každého domu musíme být připraveni předat část své energie a rozsvítit chvíli, kterou jsme s klientem. A to je mnohokrát velice těžké.

Ve jménu služby proto tímto ze srdce děkuji všem dárcům, kteří se nás rozhodli podpořit formou příspěvku na elektrokolo, které se pro nás stalo, obzvláště v této nelehké době, opravdovým darem z nebes.

Děkujeme: Obec Horní Němčí, Obec Slavkov, Kasko, spol. s r.o., AGRO Okluky, a.s., KREDIT, spol. s r.o., Radek Bobčík, Miroslav Miloš, Petr Lukáš, Adam Jurásek, Ekolo.cz.

*Mgr. Jana Mackovičová,
projektový manažer a sociální pracovníce*

Holešovský podnikatel věnoval 120 párů cviček pro potřebné

Celkem 120 párů dětských cviček přivezl z Holešova v úterý 22. září do Uherského Brodu podnikatel Roman Holomek s manželkou. Cvičky předal manželský pár řediteli brodské Charity, Petru Houšťovi. „Víme, že Charita Uherský Brod pomáhá lidem v akutní sociální nouzi, mimo jiné i maminkám samoživitelkám, matkám s dětmi v charitním azylovém domě a dalším žadatelům o pomoc v nouzi. Proto jsme se rozhodli, že brodské Charitě tyto cvičky věnujeme,“ poznamenal Roman Holomek.

Panu Romanu Holomkovi i jeho paní za tento dar velmi děkujeme.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Miroslava Havlíková manažerem roku v krajské anketě

Ocenění v kategorii „Mimořádné manažerské ocenění“ získala v anketě Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje za rok 2020 Miroslava Havlíková, vedoucí Pečovatelské služby a dvou odlehčovacích služeb ve Strání. Ocenění převzala na slavnostním vyhlášení ankety ve zlínské Baťově vile ve středu 16. září.

„Jsem velmi ráda, že oceňování pracovníků v sociálních službách dává příležitost zviditelnit tuto oblast a umožnit širší veřejnosti dozvědět se o lidech, pro něž je tato práce nejen zaměstnáním, ale i naplněním a smysluplnou činností,“ uvedla k přítomným na slavnosti Michaela Blahová, členka rady Zlínského kraje.

„Chci poděkovat především za samotnou nominaci, a za to, že někdo si váží mé práce, a vidí to, co děláme. A pokud někdo něco dělá s láskou, musí to být vidět a cítit. Za 20 let práce v Charitě mě toto ocenění moc potěšilo,“ podotkla zase Miroslava Havlíková.

Akte se zúčastnil také starosta Strání Antonín Popelka a ředitel Charity Uherský Brod Petr Houšť. Starosta Strání ocenění komentoval slovy: „Miroslavě Havlíkové k tomuto ocenění blahopřeji, jsem rád, že si na takové lidi někdo vzpomene a dokáže je ocenit. Její práce a práce všech jejích kolegyní je namáhavá a náročná, a to nejen fyzicky, ale i psychicky.

Proto jsem rád, že ke svým klientům přistupuje i s celým svým kolektivem s úsměvem a dobrou náladou, kterou vždy správně „nakazí“ všechny, co dobrou náladu nejvíce potřebují.

Věřím, že Miroslava ještě více zúročí své bohaté zkušenosti a bude i nadále tou správnou ženou na pravém místě.“

Ředitel brodské Charity Petr Houšť k ocenění své kolegyně poznamenal: „Jsem nadšený z toho, že kraj ocenil dlouholetou a vynikající práci Miroslavy Havlíkové. Tato naše pracovnice vede tři služby, a to Pečovatelskou službu Strání, Odlehčovací ambulantní službu Strání a Odlehčovací pobytovou službu Strání. Paní Havlíková byla u rozjezdu všech těchto služeb. Je nutné připomenout, že provoz těchto služeb je nesmírně náročný, a to jak po organizační, tak i personální a materiální stránce. A všechny tyto služby fungují na výbornou a jsou plně obsazené a vytížené,“ připomněl Petr Houšť.

Více o ocenění Pracovník roku v sociálních službách Zlínského kraje zde: <https://www.kr-zlinsky.cz/kraj-ocenil-pracovniky-socialnich-sluzeb-aktuality-16524.html>

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Podzimní tvoření ve Strání

Dny se nám zkracují, nastávají dlouhé večery... podzim je tady. Naším klientům se snažíme toto roční období zpříjemnit výrobou podzimních dekorací. Podzimní atmosféru podtrhly čerstvě nasbírané listy, které se barví všemi barvičkami podzimu. A jak to dopadlo? Podívejte se na fotografie.

Bc. Miroslava Havlíková, DiS.,
vedoucí Pečovatelské a odlehčovacích služeb Strání

Sbírka školních potřeb zatím pomohla 53 dětem

Také o letošních letních prázdninách uspořádala Charita Uherský Brod, stejně jako v několika předešlých letech, sbírku školních potřeb pro děti ze sociálně slabých rodin. Výdej darovaných školních potřeb ze skladu Centra materiální a potravinové pomoci sv. Zdislavy v Uherském Brodě probíhá i v těchto dnech.

„Ve srovnání s předešlými ročníky sbírky neprojevily zájem o účast velké firmy a prodejny regionu. Do sbírky se ale zapojilo patnáct jednotlivých dárců, kteří nejčastěji darovali pastelky a další výtvarné potřeby. V druhé polovině září také dorazila velká podpora školních potřeb z evropského projektu FEAD. Jedná se o projekt na pomoc nejchudším osobám, do kterého je naše Charita dlouhodobě zapojena. Pomoc v podobě školních potřeb je tedy připravena i na další školní rok,“ upřesnil František Bílek, zástupce ředitele uherskobrodské Charity a hlavní koordinátor sbírky.

Z letošní sbírky školních potřeb bylo do 23. září podpořeno 53 dětí z 15 sociálně slabých rodin, nebo dětí rodičů-samoživitelů. Na výdeji těchto potřeb spolupracuje Charita Uherský Brod s oddělením Hmotné nouze, Sociálně právní ochranou dětí a obcemi. Děkujeme všem, kdo se do sbírky zapojili!

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Hodaři ve Strání a Nivnici obdarovali potřebné

V pátek 11. září, v době příprav na hody, se ve Strání uskutečnila sbírka potravin a „nepotravinového“ zboží (hygienických potřeb) na pomoc sociálně slabým v regionu. Akce se konala v tamní prodejně Jednoty a tradičními organizátory byla Charita Uherský Brod. „Zákazníci prodejny darovali celkem 65 kilogramů potravin a hygienických potřeb. V darovaných potravinách převažovala rýže,“ upřesnil František Bílek, hlavní koordinátor sbírky a zástupce ředitele Charity Uherský Brod.

Jak dále připomenul, podobná sbírka se konala v pátek 4. září také v Nivnici, kde lidé darovali celkem 50 kilogramů potravin a hygienických potřeb. „Veškeré darované zboží převážíme do skladu Potravinové a materiální pomoci sv. Zdislavy v Uherském Brodě. Toto centrum navštěvují lidé v akutní sociální nouzi, a těm pak

potraviny a další zboží, dle jejich potřeb, rozdáváme,“ vysvětlil František Bílek.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Charita Valašské Meziříčí

Pracovníci a klienti Charity uklízeli Valmez

Každoročně se zapojujeme do celorepublikové akce Uklidme Česko. Jarní úklid se nekonal, proto jsme se zapojili do toho podzimního. Letos jsme se rozhodli vysbírat odpadky z okolí budov, ve kterých sídlí naše služby. Pracovníky Charity spolu s klienty služeb Denního centra, Noclehárny, Sociální rehabilitace Atta a Azylového domu jste mohli při úklidu vidět na ulici Zašovská, Zámecká a Kpt. Zavadila. V těchto místech se vysbíralo 27 pytlů odpadu.

K dalšímu, tentokrát mnohem většímu úklidu došlo také v lokalitě u OC Kaufland, která je v povědomí veřejnosti zapsaná tím, že se zde zdržují lidé bez domova, kteří většinou nevyužívají služeb Charity Valašské Meziříčí. Přesto, nebo právě proto se klienti, kteří naopak naše služby využívají, za podpory pracovníků Terénní služby Domino a ostatních provozních pracovníků

Charity rozhodli z tohoto místa odpadky vysbírat. Vše proběhlo ve spolupráci s valašskomeziříčským Městským úřadem. Pracovníci odboru komunálních služeb zajistili přistavení velkoobjemového kontejneru, který skoro celý zaplnil vysbíraný odpad. Toho nakonec byla téměř celá tuna. Tato společná akce místní Charity a Městského úřadu nemusí být poslední. Obě strany se dohodly, že podle potřeby se do úklidu pustí znovu.

Co se týká společenské odpovědnosti, tyto úklidové akce jsou součástí postoje Charity Valašské Meziříčí. Naše organizace odpovědně přistupuje k životnímu prostředí nejen tříděním odpadů. Automobily, které při zajištění služeb využíváme, jezdí na alternativní pohon LPG a v neposlední řadě pořizujeme technické zařízení šetrné k životnímu prostředí.

Závěrem bych ráda připomněla orientační dobu rozkladu některých odpadů. Nedopalek cigarety s filtrem se rozloží cca za 15 let, plechovka 15 let, igelitový sáček 25 let, plastový kelímek 70 let a PET láhev se rozloží až za 100 let. O dalších materiálech jako je sklo a pěnový polystyren ani nemluvě, protože u těchto materiálů doba rozkladu dosahuje až tisíce let.

Smyslem také bylo zamyslet se nad tím, kolik odpadu „produkuje“ my a poukázat na to, že je „normální“ nezahazovat odpadky na zem a uklízet si po sobě.

Nebudme tedy lhotejní ke svému okolí. Jaké si ho uděláme, takové ho budeme mít.

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Jeden den v Odlehčovací službě

Od ledna 2019 poskytuje svoje služby v Rožnově p. R. a v okolních obcích nová sociální služba Charity Valašské Meziříčí. Terénní Odlehčovací služba je určena pro seniory a lidi s dlouhodobým chronickým onemocněním, kteří pobývají ve svém domácím prostředí. Posláním této služby je odlehčit lidem, kteří o ně pečují. Víme, že taková péče je dlouhodobě velice náročná a vyčerpávající, a že si od ní pečující osoby potřebují občas úplně odpočinout nebo alespoň její část předat někomu, kdo jim s ní může pomoci.

Pro utvoření jasnější představy, jak s našimi klienty pracujeme, vám nabízíme krátký pohled na jedno pracovní dopoledne naší terénní pracovnice.

„6:45. Vyjždím z domu a jedu svojí domovskou obcí, Horní Bečvou, o kousek výš k prvním klientům. Jsou to manželé, senioři. Paní je na tom lépe, chodí s pomocí francouzských holí, takže se alespoň přes den dostane na WC nebo do kuchyně, ale o mnoho více sama nezvládne. Pán je ležící a potřebuje pomoci se vším, s přebalením, mytím, převlékáním, jídlem. S oběma je třeba projít ranní hygienu, snídani a rozpohybování.“

Věnuji se jim oběma střídavě tak, aby práce běžela plynule a oba měli pocit, že je jim věnována pozornost. Paní nejprve snídá a tak mezitím pána vleže lehce promasíruji a poté jemně rozcvičím. Používám přitom metody kinestetické mobilizace. Je to dobrá prevence proleženin a jemná cesta k alespoň částečnému návratu možnosti vlastního pohybu. Mojí odměnou potom je, že při přesazování na WC židli mi pán alespoň trochu pomáhá opřením se o chodidla, jinak by celá jeho váha byla na mně.

Další krok je ranní hygiena. Paní mezitím snídá a povídáme si přes otevřené dveře do kuchyně. Snažím se ji zapojit tím, že svému muži nachystám snídani. Ušetří mi tím práci a čas a sama má pocit užitečnosti. Dám potom pánovi nachystanou snídani, podává se mu do úst, sám to již nesvede. Mezi sousty odcháším a vracím se a mezitím chystám, co je třeba, abych mohla paní pomoci se sprchováním. Mezitím pán dojí snídani a pak ho nechám ještě v klidu sedět a zažívat.

Jdu paní do koupelny osprchovat. Nevydrží dlouho stát ve sprše, židlička na sprchování se tam nevejde a tak již obě víme, kolik času na očištění máme. Potom návrat z koupelny, která je malá, zpět do kuchyně na židli. Paní utřu, pomůžu s oblékáním a nechám ji odpočívat.

Vrátím se opět k pánovi, kterého jsem pro tu chvíli nechala sedět. Přesunu jej do postele, napolohuji s částečným odlehčením jedné strany zad tak, aby se mu leželo pohodlně.

Nyní se vracím zpět k paní, máme krátkou chvíli na cvičení. Potom s paní ještě krátce povídáme o tom, že ji přijede navštívit vnučka s pravnučkou, na které se moc těší.

Tím moje návštěva končí, později přijede kolegyně na polední péči, ale to je již jiná kapitola. Sedám do auta a svižně mířím na Dolní Bečvu k další paní. Je to také seniorka, která již téměř nevidí. Když má dobrý den, je hovorná, velmi bystrá, jasně myslí a vyjadřuje se, má smysl pro lehký ironický humor a je radost s ní konverzovat. Je to takový příjemný inteligentní slovní šerm. Když na ni padnou její smutky, je hodně skleslá a tak je třeba chmury rozfoukat hovorem místy vážným a místy humorným, věci nezlehčovat, ale zároveň je nepřeceňovat, dát jim realistický kontext a snažit se jí dodat optimističtější pohled na vlastní existenci. To vše na pozadí běžných úkonů ranní hygieny, výběru šatů a oblékání, přípravy snídaně.“

Toto je náš způsob, jakým pomáháme. Víme, že nemocní lidé potřebují pomoci s běžnými úkony starostlivosti o sebe. Víme také, že potřebují podpořit, aby zůstali aktivní a svůj život nevzdali. Víme, že potřebují vyslechnout, někdy si popovídat a někdy pohovořit vážně. Víme, že ti, kteří o ně pečují, jsou sami často unavení a mají své zdravotní potíže. A to je pro nás důvod, proč tu jsme.

Bc. Anna Žáčko,
Odhlečovací služba,
Charita Valašské Meziříčí

Oslava Dne Charity

Dne 27. září jsme si připomněli svátek sv. Vincence z Pauly, patrona moderní charitní práce. Původně jsme tento svátek chtěli oslavit ve „velkém stylu“, ovšem situace ve společnosti nás donutila tento záměr přehodnotit. Odpolední program pro širokou veřejnost jsme zrušili, dopolední oslavu Dne Charity jsme zachovali. Na svátek sv. Vincence byly slouženy mše svaté v kostelích ve valašskomeziříčském děkanátu, jejichž úmyslem byla podpora charitního díla. Každý, kdo na mši přišel, dostal od nás perníkové srdíčko, jako poděkování za přízeň a podporu, kterou naší Charitě projevuje.

V tento den se v kostelích konala také sbírka potravin pro Centrum sociálně-materiální pomoci.

Na této sbírce se celkem vybralo 882,4 kg potravin a hygienických potřeb.

Z toho bylo:

- 150 kg těstovin
- 95 kg rýže
- 112 kg mouky
- 119 kg cukru
- 83,7 kg luštěnin
- 42 kg oleje
- 36 kg mléka
- 11 kg přesnídávek
- další potřebné potraviny
- 10 kg hygienických potřeb

Vysbírané trvanlivé potraviny a drogerie tak putovaly přímo do Centra, poté budou předány potřebným lidem, kteří se ocitli v nepříznivé sociální situaci. O pomoc může požádat člověk, jehož příjmy jsou na nebo pod hranici životního minima a který řeší

nečekané nezbytné výdaje. Nebo člověk, který se vlivem různých okolností dostal do nečekané tíživé životní situace (požár, povodně, nečekaná ztráta zaměstnání, ...). Bezplatná potravinová pomoc je poskytována na základě sociálního šetření a jen po nezbytně nutnou dobu.

Velmi si vážíme všech, kteří do této sbírky přispěli.
DĚKUJEME!

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí

Charita Vsetín

Letní měsíce v NZDM Zrnko

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež ZRNKO si během letních měsíců připravilo pro své uživatele pestrý program. Proběhla spousta zajímavých volnočasových aktivit, pořádali jsme besedy, soutěže, výtvarné tvoření, ale také se vařila oblíbená jídla.

První prázdninový měsíc začal besedou na téma „Nástrahy léta a volný čas“. Cílem bylo informovat děti i mládež o tom, jaká rizika sebou nese horké letní počasí a celkově si přiblížit významy slov jako jsou úpal, úžeh, popáleniny a další neobvyklé pojmy.

V červenci jsme pořádali zábavný turnaj v pétanque, kdy pro vítěze byla připravena sladká odměna. Další velkou společnou událostí byla balónková bitva na charitní zahradě, které se s velkým nadšením zúčastnilo mnoho dětí, navštěvujících ZRNKO.

Věnovali jsme se ale také tvořivým činnostem a v rámci dílen jsme vyráběli „vodní svět“, kdy si každý mohl vybarvit kartónovou krabici, do které se následně podle vlastních představ vlepovaly připravené obrázky rybiček, medúz, kapradí, ti zručnější si mohli dokreslit různé vodní živočichy a rostlinky. Výsledné výrobky jsme si pro potěšení nás i všech ostatních uživatelů vystavili v naší klubovně.

Měsíc srpen byl věnovaný tématu „Vandalismus“. V rámci společné besedy jsme si vysvětlili konkrétní pojmy týkající se vandalizmu a věnovali jsme se případům, kdy a kde se s vandalismem setká-

váme, i tomu, jak mu můžeme případně předcházet. Toto závažné téma jsme využili k vytvoření koláží, kdy z připravených obrázků a výstřižků z novin, vznikla na téma vandalismus zajímavá díla.

Šikovné ruce našich uživatelů v rámci tvořivých aktivit vyráběly také sádrové odlitky, které si následně pomalovali barvami podle vlastní fantazie. Dále jsme se věnovali výrobě vodních šumivých bomb, které si každý mohl po vytvoření odnést domů. Na konci měsíce jsme se společně učili péct pizzu. Takováto aktivita se všem účastníkům velmi líbila, s radostí pomáhali s přípravou a byli nadšení nejen z pečení, ale hlavně z požívání. Pizza byla po upečení rozdělena mezi uživatele.

Téma měsíce „Vzdělání a zaměstnání“ nás přivítalo s novým školním rokem v září. V rámci besedy jsme se snažili našim uživatelům vysvětlit a přiblížit, jaké existují formy vzdělávání, zaměstnání nebo význam uzavření pracovní smlouvy. Všichni tak získali nové znalosti a více si přiblížili dané pojmy. V souvislosti s tématem měsíce jsme měli pro všechny připraven zábavný dotazník s názvem Vybíráme povolání, ve kterém se každý měl zamyslet nad svým budoucím povoláním, jaké zaměstnání by ho v životě bavilo nebo jakou profesi by chtěl vykonávat, a co vše je potřebné k danému povolání umět a znát.

Uspořádali jsme ale také zábavné akce, jako například velmi oblíbenou soutěž v pantomimě, kdy na vítěze jako obvykle čekala

sladká odměna. Další oblíbenou činností u nás v ZRNKU je vždy společenská hra Inkognito, při které si jeden z hráčů představí svoji oblíbenou osobnost, a ostatní se ho otázkami doptávají tak dlouho, dokud neuhodnou, o jakou osobnost se jedná, poté se vzájemně hráči vystřídají.

Jsme rádi, že se v září u nás v ZRNKU mohl uskutečnit plánovaný Den otevřených dveří pro širokou veřejnost. Všichni zájemci

se mohli přijít seznámit s nabídkou našich služeb, prohlédnout si prostory naší klubovny a zázemí nebo si jen tak popovídat. Pro každého bylo připraveno nejen občerstvení, ale také zábavné aktivity a hry, určené hlavně pro děti a mládež.

Na konci měsíce proběhlo všemi oblíbené vaření, kdy jsme společně připravovali špagety.

Podzimní měsíce budou opět plné zajímavých aktivit, pro naše uživatele připravujeme spoustu nových podnětných zážitků, jako je např.: turnaj ve stolním fotbálku, vědomostní kvízy nebo soutěž o největšího siláka Zrnka. K velké radosti všech uspořádáme také páteční filmové odpoledne, o které je vždy velký zájem. Budeme se věnovat nejrůznějším preventivním tématům, tvoření, ale také volnočasovým aktivitám.

Za tým Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež ZRNKO

Mgr. Monika Bartoníková,
sociální pracovnice,
Charita Vsetín

Charita Zlín

U nás to zase křupe

Děkujeme VEST - Vaše slaná radost za pozornost pro uživatele i pracovníky. Velice si této opakované podpory vážíme a jsme pyšní, že v našem městě je tak skvělá firma s velkým srdcem

Pavla Romaňáková,
PR

Máte pocit, že jsou dny nejen díky počasí nevlídné?

Potěšte se touto krásou z rukou uživatelů, seniorů: foto střípek z Domovinky - centra denních služeb pro seniory Charity Zlín.

Finanční podpora služby: Zlínský kraj k Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2020 a Zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje pro období 2020 - 2022 (r. 2020), statutární město Zlín a dárci. Děkuje!

**Pavla Romaňáková,
PR**

Jedna věta dcery uživatelů zahrála pečovatelky u srdce. V tomto čase ještě více, než jindy

Dobrý den, jen jsem chtěla napsat, že všechny holky - dámy, které u nás byly, byly dle mých rodičů úžasné, děkuji za to. Těší se na ně každý den. Staňka

Finanční podpora Charitní pečovatelské služby Zlín: Zlínský kraj k Zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje

pro rok 2020 a Zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje pro období 2020-2022 (r. 2020), statutární město Zlín a dárci. Děkuje!

**Pavla Romaňáková,
PR**

Edukační boxy. Bezpečné místo pro výuku i snění a hry aneb zlínská „tříkrálovka“ pomáhá

Žáci s poruchou autistického spektra mají svá specifika a individuální potřeby - modelový příklad člověka s diagnózou autismu neexistuje. To dobře vědí v Základní škole Zlín, Mostní, která vzdělává žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Pro zvýšení komfortu výuky byly tři třídy vybaveny celkem čtyřmi edukačními boxy, které jsou určeny právě žákům s poruchou autistického spektra.

Autismus je poruchou vývoje sociální interakce a komunikace. Jde o vrozenou odlišnost ve vývoji a fungování mozku, která způsobuje, že dítě se chová a myslí jinak, než jeho vrstevníci. Má potíže v komunikaci, nedokáže adekvátně reagovat na běžné situace. Na druhou stranu v některých oblastech mohou lidé s autismem výrazně převyšovat ostatní, třeba v matematice, jazycích nebo umění.

Projekt Edukační boxy pro žáky s poruchou autistického spektra, díky němuž děti získávají pocit bezpečí a soukromí, je realizován z výnosu Tříkrálové sbírky 2020 na Zlínsku. „Pedagogové dostali pomůcku, kterou mohou využít pro žáky s autismem, kteří potřebují individuální přístup k učení a tzv. zónu klidu, tedy prostor, kde nebudou rušeni. I když jsou boxy určeny primárně pro autisty, všechny děti ve třídě bojují o to, kdo bude toto zákoutí využívat. A tak se boxy staly velmi oblíbeným místem nejen ve výuce, ale také v době pobytu ve školní družině či o přestávkách, kdy se z nich stávají kanceláře nebo ordinace lékařů, kde si děti plní své sny,“ uvedl Martin Maňas, asistent pedagoga. Toho doplňuje Věra Kundratová, ředitelka Základní školy Zlín, Mostní: „Jsme rádi za dar, který všechny moc potěšil. Naše škola se snaží mít vždy proaktivní přístup nejen k výuce, ale ke všem činnostem ve škole. Naší snahou je využití boxů

v co nejširším vějíři aktivit.“ To, že pořízení boxů, které již některé školy v zemi využívají, byl krok správným směrem, potvrdila již po několika dnech výuky i třídní učitelka prvních dvou ročníků základní školy.

**Pavla Romaňáková,
PR**

Lepší budoucnost pro chlapce z bulharské chudinské čtvrti aneb zlínská „tříkrálovka“ pomáhá

Internát pro nejchudší romské chlapce Kazaniak, Bulharsko, 2020. To je přesný název jednoho z projektů, který je letos realizován z výnosu Tříkrálové sbírky na Zlínsku. „Díky vaší podpoře a pomoci mohou kluci bydlet přes týden u nás a žít tak v úplně jiném a podnětném prostředí. V prostředí, které je pro nás samozřejmostí, ale pro ně neznámé nebo nedosažitelné. Vidíme ohromné výsledky, kterých kluci dosahují díky přístupu ke vzdělání a novému zázemí,“ napsal ředitel Salesiánského střediska Dona Bosca v bulharském Kazaniaku.

2019, říjen

Vážení v Charitě Zlín, dovoluji si Vám zaslat za Salesiány v Bulharsku žádost o podporu našeho internátu pro romské chlapce. Ve školním roce 2012/13 jsme otevřeli ve městě Kazaniak internát pro nejchudší romské chlapce z chudinské čtvrti Lozenec ve Staré Zagoře. Na začátku roku 2019/2020 nastoupili na internát tři chlapci, kteří pocházejí ze sociálně vyloučené lokality, kde jim chybí jakékoliv pozitivní vzory. V jejich okolí není běžné, že by někdo dodělal školu nebo dokonce maturitu. Díky tomu, že žijí přes týden u nás a že se jim soustavně někdo věnuje (doučování, volný čas, dílny), se jim daří dohnat veliké rozdíly, se kterými přicházejí z romských škol a daří se jim zvládat studium. Chlapec Vesko, který bude maturovat, je dokonce nyní, po pěti letech u nás, nejlepším žákem z celé třídy. Věřím, že díky vzdělání mají tito mladí možnost dosáhnout na lepší budoucnost než jejich rodiče a stát se platnými členy společnosti. Také si děláme naději, že se alespoň někteří z nich stanou našimi pomocníky a v budoucnu třeba i zaměstnanci ve škole, kterou stvíme ve Staré Zagoře. Do nedávna internát fungoval za finanční podpory sdružení Comunitas ze Sofie. Tato podpora již dva roky není možná a internát funguje pouze z našich zdrojů a bez pomoci je pro nás situace neúnosná.

S díky a přáním všeho dobrého a v modlitbě P. Ing.ThLic. Petr Cvrkal, SDB, ředitel komunity (dopis krácen)

2020, září

Dobrý den, srdečně bychom vám chtěli poděkovat za vaši podporu našeho internátu pro romské chlapce v Bulharsku v Kazanlaku. Naši chlapci pochází z velmi chudých poměrů, které si často v České

republice nedokážeme představit. V romských čtvrtích, kde žijí, je velmi vysoká míra kriminality, prostituce a drog. Díky vaší podpoře a pomoci mohou kluci bydlet přes týden u nás a žít v úplně jiném a podnětném prostředí. Rád bych zmínil pár věcí, které jsou pro nás samozřejmé, ale pro romské děti neznámé nebo nedosažitelné.

Celý týden je podřízen řádu, vstává se ráno v 6:30 a začínáme společnou modlitbou a snídání, poté jdou kluci do školy. Po návratu ze školy mají každý individuální doučování, psaní úkolů a přípravu na druhý den do školy. S tím nám pomáhají lidé z farnosti, naši zaměstnanci a doučují i otcové Salesiáni. Podle potřeby hlavně s mladšími pokračuje studium ještě před večeří a někdy i večer, protože hlavně v prvním roce, kdy přijdou z Romské školy do státní, mají obrovské mezery ve všech předmětech.

Jednou týdně pracujeme společně na opravách kolem domu. Každý večer má také své téma v pondělí bývá sport, v úterý dílny (kde se s kluky učíme praktické věci, jak co opravit, jak fungují různé nástroje v dílně a pod...), ve středu katechismus a ve čtvrtek hra na hudební nástroje.

Pro naše chlapce je to vše obrovský rozdíl oproti tomu, jak by to měli doma. U nás mají pravidelné jídlo, snídání, teplý oběd a večeři, na stole je zelenina nebo ovoce. Stolujeme společně, společně myjeme nádobí. Doma by to takto neměli.

Nejstarší z kluků Vesko bude letos maturovat, to v Romské čtvrti není běžné a kdyby nežil u nás, tak by školu nikdy nedokončil. Zároveň má ambice pokračovat i na vysoké škole. Mladší z kluků Teodosi ukončil před prázdninami 7 třídu a pokračuje na střední škole dopravy a dopravního managementu. Nejmladší Marian je v 6 třídě a příští rok ho čeká první maturita.

Vidíme ohromné výsledky, kterých kluci dosahují, díky přístupu ke vzdělání a zázemí které mají. A toto vše je možné i díky vám!

S díky Bc. František Jeleček, fundraiser a P. Ing.ThLic. Petr Cvrkal, SDB, ředitel komunity

**Pavla Romaňáková,
PR**

Poutní výjezd Stražisko - Jednov u Suchdola - Plumlov

Pout', která málem nebyla. Každým rokem zve zlínská Charita poutníky ke společné cestě. Vždy na jaře na nedeleky Svatý Hostýn a v čase přicházejícího podzimu, blízko připomínky svatého Vincence de Paul (každoročně 27. září), čeká na poutníky místo méně známé a zároveň trochu Zlínu vzdálenější. Ovšem letošní rok je v mnoha ohledech jiný. A tak díky opatřením souvisejícím s 'koronavirem' musel být jarní výjezd zrušen. Že to téměř potká i ten plánovaný zájezd podzimní, nikdo nečekal. Díky vzrůstající obavě obyvatel před opakovaným šířením viru ještě dva dny před odjezdem nebylo úplně jasno, zda se potřebná místa v autobusu zaplní. Ale díky modlitbě pastorační asistentky (a možná i ostatních zájemců o pout') byl plán uskutečněn. Doprovod P. Kamil Obr, zlínský děkan a Noela Frolková, pastorační asistentka Charity Zlín, která po návratu napsala:

A tak jsme, o sedmé hodině ranní, pod ochranou Panny Marie, vyrazili na pout'. Naše první zastávka byla v kostele sv. Václava v Ohrozi-mi, rodišti našeho otce děkana Kamila Obra, který nás na naší pou-ti doprovázel. Další místem, které jsme navštívili, byla křížová cesta v přírodě v obci Stražisko. Prošli jsme se na kopec, kde kolem kostela Andělů strážných je postaveno 14 kapliček křížové cesty a hurská jes-kyně. Po společné modlitbě křížové cesty jsme pokračovali v cestě do kostela Navštívení Panny Marie v Jednově u Suchdolu, který je rodiš-těm našeho bývalého kaplana otce Michala Zahálky. Místní pan farář, otec Ondřej Horáček, nám přiblížil historii poutního místa. Po mši svaté jsme navštívili Mariánskou zahradu, místo pro modlitbu a třeš-ní. Pak následoval společný oběd v Plumlově a potom jsme se vydali na prohlídku zámku Plumlov. Po prohlídce následovala krátká pro-cházka v okolí zámku a pak jsme se ještě pomodlili v kostele Povýše-ní sv. Kříže v Prostějově. Byli jsme moc spokojeni, že s námi jel otec Kamil, který místa dobře zná a řekl nám hodně zajímavých informací a duchovně nás pozvedl. Těšíme se na příští pout', doufáme že na jaře

navštívíme opět Svatý Hostýn. Také děkuji všem odvážným poutníkům. Požehnaný čas přeje Noela Frolková

Jednov je místem setkání s Ježíšem ve svátosti smíření, v eucharistii. Jednov je místem setkání s Marií. Jednov je místem, kde se všichni setkáváme a vzdáváme úctu naší Matce. To je Jednov... Bůh je v našich srdcích, to je důležité... On k nám přichází jako milosrdný Otec, jako vzkříšený Pán, oslovuje každého „neboj se, to jsem já, vzkříšený Pán“. „Důvěřuj.“ Maria! Jak překrásné je Tvoje jméno. Jak je vznešené. Ať Tě všechno oslavuje. Ať Tě velebí slunce na modrém nebi, nebeské hvězdy, déšť a rosa, noc a den, blesky a mraky. Ať Ti zpívají každý den hory a vrchy a vše, co roste na zemi. Ať Tě velebí moře, řeky a ptáci. Ať Tě všechno oslavuje za Tvé krásné srdce, za to, že jsi nám Matkou, že jsi nám útočiš-těm, těšitelkou, hvězdou. . .

**Pavla Romaňáková,
PR**

HUMANITÁRNÍ POMOC

Vánoční balíčky letos potěší 363 dětí na Ukrajině

*Milý Svjatoslave,
vím, že se ještě neznáme, ale ráda bych tě víc poznala. Jme-nuji se Petra, bydlím trochu dál od tebe, v menším městě v Čechách. Nedávno se kolem mých oken proháněl vítr a do-nesl mi tvoje přání. A proto, že přání se mají plnit, posílám ti malý balíček a budu doufat, že se ti věci budou líbit a že tě potěší. Posílám moc pozdravů a přeji krásné Vánoce. Budu ráda, když mi napíšeš, jak se máš a jak se ti daří.
Měj se moc krásně, myslím na tebe.*

Petra

Tento dopis a mnoho dalších doprovázely v minulém roce vánoční balíčky českých dárců, které vykouzlily upřímný úsměv na tvářích ukrajinských dětí. „Vánoční balíček to je radost pro děti a rodičům pomáhá v jejich tíživé finanční situaci. Osamoceným dětem bez rodičů dává naději, že na světě nejsou samy a je to pro ně velkým zážitkem. Pro nás je největší odměnou, že dokážeme inspirovat některé děti k tomu, aby samy pomáhaly,“ říká koordinátorka projektu Khrystyna Novodvorska.

Darovat můžete od 6. 10. 2020 do 1. 12. 2020

Podrobnější informace na:
www.charitaprosukrajinu.cz

nebo na tel. 585 115 218,
Podpořte nás můžete i finančně: č.ú. 40302070100

Všichni, kdo se chtějí do akce Vánoční balíček zapojit, se mohou obrátit na Charitu v Arcidiecézi olomoucké. Bližší informace je možné najít na webu www.charitaproukrajinu.cz, kde je také odkaz na databázi, která obsahuje základní informace o věku, velikosti oblečení a obuvi dětí.

„Než lidé dárečky pořídí, je však třeba dbát našich pravidel. Balíček pro jedno dítě by měl obsahovat pouze nové věci, a to v hodnotě okolo 1 000 korun. Do balíčku nepatří cukrovinky a jeho hmotnost by neměla přesáhnout 4 kilogramy, v letošním roce je třeba dodržet ještě jedno nové pravidlo, a to přiložit seznam věcí, které jsou obsahem balíčku,“ upozorňuje Khrystyna Novodvorska. Ti zájemci, kteří se nedostanou k internetu nebo do nejbližší Charity, se mohou na detaily dotázat na telefonním čísle: 581 115 218.

Vánoční balíček je nutno dodat na nejbližší Charitu nejpozději do 1. prosince.

Lidé dobré vůle mohou akci podpořit i finančně, a to prostřednictvím účtu č. 4030207/0100

DĚKUJEME

Kontakty:

Dagmar Jurčíková, PR

e-mail: dagmar.jurcikova@acho.charita.cz,

Khrystyna Novodvorska, koordinátorka

khrystyna.novodvorska@acho.charita.cz

mobil: 730 529 746, 739 526 244

Charita pro Náhorní Karabach

Po staletí letitý etnicko-politický konflikt mezi Tureckem a Arménií, ve dvacátých letech 20. stol. umocněný dohodou mezi Leninem a Mustafou Atatürkem (první turecký prezident), kdy Lenin na přímělu Atatürka přičlenil Náhorní Karabach, ačkoli tam žilo až 98 % Arménů, k Azerbajdžánské SSR, se opět v říjnu 2020, již poněkoličkáte, rozhořel. Příčinou nynějšího válečného konfliktu je mimo jiné i to, že se Azerbajdžánci stále cítí být tzv. Východními Turky a Náhorní Karabach pokládají za své území, což s pohledu mezinárodního práva je skutečností. Následkem tohoto konfliktu jsou ale arménští uprchlíci z Náhorního Karabachu a přilehlých oblastí do Arménie před válečným konfliktem.

Bez politického hodnocení a z charitního principu pomáhat potřebným se rozhodla Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) přispět Caritas Arménia (CA) na pomoc uprchlíkům z oblastí Náhorního Karabachu, kteří se ocitají v nouzi. Dlouhodobě tak navazuje na rok 1988, kdy proběhla spontánní sbírka po ničivém zemětřesení, kterou tehdy vyhlásil František kardinál Tomášek, a která svou nečekanou spontaneitou zaskočila komunistický režim a posléze se stala jedním z důvodů nově obnovené České katolické charity v roce 1990.

Pomoc se po konzultaci pracovníků CHČR a CA a na přání CA soustředí na zdravotnický materiál.

ACHO poskytne finanční dar v hodnotě 6000 USD. CA bude za tento obnos nakupovat zdravotnický materiál dle aktuálních potřeb.

CA z vlastních zdrojů, z pomoci partnerů ze zahraničí a dle svých možností bude pomáhat s ubytováním a prvotní humanitární pomocí (potravin, hygiena, zdravotní pomoc, základní potřeby k životu). Charity tvoří celosvětovou síť Caritas Internationalis, díky níž se dokáže rychle soustředit pomoc v potřebných místech na celé Zemi. Česká Charita ve spolupráci s touto celosvětovou sítí se proto zapojuje do mnohých projektů a nyní i do pomoci CA.

V současné době se neřeší budoucí pomoc s případným návratem či poskytnutím azylu, protože vývoj situace je zatím neznámý. Budoucí pomoc bude proto řešena na základě dalších událostí a potřeb.

Odůvodnění pomoci vychází ze základního křesťanského principu, tj. pomoc potřebným v nouzi. Tento postoj čerpá Charita, mimo přirozený lidský princip, z biblického imperativu: „Byl jsem cizí a ujali jste se mě“ (Mt. 25, 35), kde Kristova slova se vztahují na kohokoliv, kdo potřebuje naši pozornost a následně pomoc.

Martin Z.

Velká válka v Artsachu (Náhorní Karabach)

PŘEHLED SITUACE

Dne 27. září 2020 začaly podél celé kontaktní linie v oblasti konfliktu v Náhorním Karabachu rozsáhlé ozbrojené střety. Vláda Arménie vyhlásila stanné právo a okamžitě povolala všechny muže mezi 18-55 lety k vojenské službě. Dne 29. září začaly ázerbajdžánské ozbrojené síly střílet na arménskou vojenskou základnu v okrese Vardenis na území Arménské republiky a také pomocí letectva proti arménským pozicím. Podle informací získaných Arménskou charitou, k 12. 10. 2020 bylo zatím 525 obětí.

Existují zprávy o nejméně 31 zabitých civilistech a více než 200 zraněných, poškozeno bylo přibližně 5800 nemovitostí a infrastruktury. Ostřelovány byly také školy a školky. Podle Arménské pobočky UNICEF došlo také k dětským obětem - dosud byly zabitы 4 děti a 7 zraněno.

Roste počet lidí, kteří prchají z bojové zóny a chtějí se uchýlit do bezpečnějších oblastí. Civilní obyvatelstvo, hlavně děti, ženy

a starší lidé žijící dosud v Náhorním Karabachu, uprchlo z oblastí konfliktu do různých oblastí Arménie. Podle Arménské služby pro migraci se odhadovaný počet lidí, kteří se z Náhorního Karabachu stěhují do Arménie, za posledních několik dní zvýšil z 10 000 na 15 000, což naznačuje, že nyní může následovat mnohem více lidí, když se zdá, že deeskalace je nepravděpodobná.

ODPOVĚĎ CHARIT

Arménská charita se snaží dosáhnout naléhavých případů na podporu postižené populace v regionech, kde je aktivní arménská Charita, poskytováním potravin a nepotravinářského zboží, teplého oblečení, hygienických potřeb atd.

CRS společně s Charitou Arménie provedly rychlé posouzení potřeb prostřednictvím klíčových informujících rozhovorů s ministerstvem sociálních věcí (MOSA), UNHCR, World Vision International (WVI), dalšími nevládními organizacemi a postiženou populací z Artsach v Jerevanu a v dalších marzech (provincie).

Další partnerské organizace Charity Arménie přislíbily finanční prostředky v reakci na humanitární krizi. Caritas Europe a Caritas Internationalis jsou v kontaktu s arménskými Charitami, aby jim poskytly prostředky pro potřebnou humanitární pomoc.

Arménská charita (AC) úzce spolupracuje s ministerstvy, regionálními orgány a dalšími zúčastněnými stranami s cílem usnadnit lepší koordinaci podpory pro postiženou populaci z Artsachu, která spontánně přijíždí do Arménie, což jsou zejména ženy, děti a starší lidé. Na základě posouzení potřeb každé přijaté rodiny poskytuje personál AC dětem v dočasných přístřešcích jídlo, hygienické potřeby, teplé oblečení, psací potřeby. AC poskytuje určitou lékařskou pomoc i různé terapeutické služby - dětem, psychologickou pomoc rodinám atd. Sociální pracovníci projektů AC pomáhají kanceláři guvernérů Reginal provést posouzení potřeb postižených domácností.

Jako okamžitou reakci na situaci poslala AC obyvatelům Artsachu nějaké zdravotnické a hygienické potřeby.

AC neustále oslovuje postiženou populaci z Artsachu spontánně přicházející do Arménie a snaží se aktivně zapojit do koordinovaných intervenčních aktivit humanitární pomoci.

Martin Z.

Echo z Haiti - říjen 2020

- V létě vláda na Haiti ukončila nouzový stav. Od té doby se země pomalu vrací do běžného režimu.
- Od 17. srpna 2020 byla obnovena školní výuka. Od srpna do října 2020 ještě jako školní rok 2019/2020, od listopadu 2020 do června 2021 jako školní rok 2020/2021.
- Začalo období hurikánů, které se Haiti zatím spíše vyhýbají. Žádná z námi podporovaných komunit neutrpěla při hurikánu Isaias ani Laura žádné škody.
- Cesta na Haiti byla v letošním roce z bezpečnostních důvodů zrušena. Pokud to situace dovolí, uskuteční se na jaře 2021.
- Dopisy pro adoptivní děti plánujeme odeslat na Haiti poštou.

Na Haiti skončil nouzový stav

V pondělí 20. července 2020 haitská vláda ukončila nouzový stav země.

Od 6. července 2020 byl v plné míře obnoven provoz textilních i dalších továren. Od 12. července 2020 byly obnoveny duchovní služby, povoleny bohoslužby a další církevní obřady. A od 10. srpna 2020 bude obnovena i školní výuka. Za čtyři měsíce, v nichž byla země ochromena šířením koronaviru, vzrostla inflace měny o 23 %. Docházely potraviny i benzín (například v městě Cap-Haïten popeláři přestali vyvážet odpad, protože jim došel benzín). A podle aktuálních zpráv humanitárního oddělení OSN OCHA potřebuje 47 % obyvatel humanitární pomoc.

Partneři nejen informovali své sousedy o nemoci a jak se před ní chránit, ale také distribuovali jídlo, ochranné a dezinfekční prostředky. Sami šili obličejové masky pro děti i dospělé. A starali se o ty, kteří si to kvůli současné situaci nemohli dovolit. V Gonaïves dosáhl celkový počet informovaných lidí 62 500, počet jídel pro rodiny školních dětí 740 a dalších rodin 285 také roznos masek, dezinfekcí a dalšího materiálu pro 3 280 rodin.

A to vše jen díky dárcům z České republiky. „Naše upřímná vděčnost patří všem našim skvělým dárcům za jejich velkorysou podporu při pomoci chudým v této těžké době,“ píše Sr. Margaret, ředitelka školy Emmaus Saint Joseph.

Hurikány Isaias a Laura

Hurikánová sezóna je na Haiti v plném proudu. Severní pobřeží Haiti 30. července 2020 minul hurikán Isaias. Způsobil vítr o rychlosti 95 km/h, přívalové deště a povodně. V neděli 23. srpna 2020 zasáhl ostrov hurikán Laura. Vyžádal si na tři desítky obětí a velké škody na majetku. Naším adoptivním dětem z Baie de Henne, Gonaïves ani Roche-a-Bateau se nic nestalo.

Na Haiti začala škola

V pondělí 17. srpna 2020 byla na Haiti obnovena školní výuka. Platí zvýšené hygienické podmínky, a to povinné nošení roušek a mytí rukou mýdlem a dezinfekcí před i v průběhu výuky.

Kalendář školních aktivit pro následující období:

17. srpna 2020: Obnovení výuky pro 9. ročníky základních a 4. ročníky středních škol

13. až 28. srpna 2020: Registrace neúspěšných uchazečů na maturitní zkoušky, opakování

24. srpna 2020: Obnovení školní výuky pro ostatní třídy (1.–8. třídy základních a 1.–3. ročníky středních škol)

1. září 2020: Obnovení činnosti mateřských škol v novém akademickém roce

9. října 2020: Ukončení výuky v akademickém roce 2019/2020

5.–22. října 2020: Období závěrečných zkoušek

12.–14. října 2020: Zkoušky pro žáky 9. tříd, zkoušky ENI a CEF

19.–22. října: Maturitní zkoušky na středních školách

1. listopadu 2020: Zahájení výuky v akademickém roce 2020/2021
První den si školáci mohli užít v běžném civilním oblečení. Další dny se již scházejí v povinných uniformách.

Mise 2020 na Haiti zrušena

Z bezpečnostních důvodů přesunujeme podzimní misi na Haiti na následující půlrok.

Aktuální bezpečnostní situace s ohledem na zabránění šíření nákazy Covid-19 v zemi sice poněkud uklidnila pouliční nepokoje a bouře mezi gangy tak živé na podzim loňského roku, kvůli kterým byla zrušena monitorovací mise na Haiti v roce 2019. Avšak právě ona je důvodem, proč na Haiti nepojedeme ani letos.

„Je lepší se koronavirem nakazit v Česku než na Haiti,“ míní lékař, který na Haiti jezdí s Arcidiecézní charitou Olomouc již několik let. „Lékařská péče je tam ve velmi tristním stavu i za běžných podmínek. Šíření viru a následná bezpečnostní opatření situaci na haitském ostrově Hispaniola jen ztěžují.“

Mise je tedy prozatím přesunuta na jaro 2021. Její uskutečnění v náhradním termínu budeme posuzovat dle aktuální situace jak z hlediska zdravotního, tak z hlediska bezpečnostního podle aktuálních zpráv od partnerů z Haiti.

Dopisy pro děti na Haiti

Protože adoptivní děti nedostaly z České republiky již přes dva roky žádné zprávy, snažíme se jim dopisy doručit alespoň poštou. Všem adoptivním rodičům, kteří za poslední rok neposlali na Arcidiecézní charitu Olomouc dopis pro své adoptivní dítě, byl zaslán upozorňující e-mail s tím, že je možné do konce září 2020 dopis doručit. Je totiž pro děti lepší, pokud dostanou všechny dopisy nebo alespoň nějakou drobnost (velikosti malé dopisní obálky C6), než když některé zůstane s prázdnými rukama.

Nicméně poštovní služby jsou na Haiti omezené i za běžného provozu. Uvidíme, jak se nám podaří zajistit transport zásilky dopisů i přes všechna bezpečnostní opatření kvůli šíření koronaviru.

Naštěstí máme alespoň možnost dostávat z Haiti informace e-mailem. Kromě běžné komunikace elektronickou poštou například přijdou i závěrečná vysvědčení dětí po konci tohoto školního roku. Ten bude letos výjimečně v říjnu. Vysvědčení naleznou adoptivní rodiče v naší online databázi adopce.haiti.cz (přihlašovací údaje jsou součástí přílohy smlouvy o adopci). Jak to bude s obrázky a dopisy od dětí z Haiti zatím není jisté. Prosím o strpení. Jakmile budeme vědět více, budeme vás neprodleně kontaktovat.

Mgr. Lada Matyášová
koordinátorka projektů na Haiti